

HET DIENBLAD

ZORGZAAM EN DIENSTBAAR | VERSCHIJNT GEGARANDEERD ONREGELMATIG SINDS 1965

Special aangeboden door Het Dienblad ter gelegenheid van 'nDrom 18

ZATERDAG 1 JULI 2017

JAARGANG 52 • NR.520 • DE HOOFDREDACTEUR IS BIJ DE REDACTIE BEKEND EN BEHOUDT ZICH DIVERSE BELANGRIJKE RECHTEN TEN ALLEN TIJDE VOOR

HET DIENBLAD IS OOK DIGITAAL TE RAADPLEGEN INCLUSIEF EXTRA NIEUWS DAT DE PAPIEREN KRANT NIET HAALDE: WWW.HETDIENBLAD.COM

Bomend met de bomen verbreedert de zuster met zichzelf **LOVER'S LANE**

• door Jelmy Ramers

Moeder-overste Marij Meylers van de Orde van Zwiegen en Jaoknikken uit Varsseveld dwaalde al de hele ochtend over landgoed Idink. Ze voelde zich thuis in het dorp en had inmiddels een voorname rol binnen de gemeenschap. Als sparringpartner van de burgemeester kon ze niet gemist worden.

Maar er was ook leegte en verdriet. Ze miste liefde en haar schone Limburg. Zelfs Maastrichtse Tom, die haar wangen altijd licht roze deden blozen, had haar gemoed maar tijdelijk verbeterd.

Terloops zwaaide ze naar een lieve vriendin die er, nadat ze was verhuisd van het treurige Tranendal op de Heelweg naar het groene Idink, beslist vrolijker op was geworden. Marij niet, ze was triestig en warm. De hitte van het asfalt trok door haar dunne zolen naar haar opgezwollen voeten. Ze kende vaker zulke neerslachtige periodes. Maar deze hield aan.

Natuurlijk, ze liep tegen de vijftig en dat speelde een rol. Haar huisarts had het ook gezegd. Ze twijfelde. Eigenlijk over alles. Over haar liefde voor het opperwezen, aan de Orde en ja, zelfs aan haar vriendschap met de schoenmaker uit het dorp. De laatste keer had hij ook geen goed schoenadvies gegeven. Hij was veel te druk geweest met het Feyenoordfeest.

Ze was opnieuw zoekende naar haar vocatie. Ze was haar koers kwijt. Het kompas dat haar altijd verwees naar plekken van liefde, leek zijn magnetische krachten kwijt te zijn. Deze deviatie deed haar innerlijk alle kanten op slingeren. De wereld van Facebook, de formatie en het getrumpetter uit de Verenigde Staten, het was

allemaal zo liefdeloos. Het leek op iedere generatie voor zich en God voor alles wat na ons komt. Dat was het hedendaagse klimatologische landschap.

Met enkele kantoorbedienden uit het dorp had ze onlangs een kunstwandeldroute gelopen. Ze wilden haar uit het moeras van kommer trekken en het had geholpen.

Als kwelwater was het geloof weer wat door komen sijpelen. Geroerd door 'de gastvrijheid van de natuur', zoals haar vriend Albert dat zo mooi beschreef. Zij namen de natuur, maar ook de kunst tolerant in zich op. Het derde haar niet dat een andere kameraad op een ongepast moment was begonnen over clown Bassie en acrobaat Adriaan. Zelfs over de jachtige draf door het bos van kompaan Johan - die haar ook geen tijd gunde het achterna-wijntje rustig op te drinken, waardoor ze haar glas met een grote

teug leeg dronk en vervolgens de hele dag verder op bed lag - had ze zich niet opgewonden.

De liefde van de bomen gaf haar innige vertrouwen in de samenleving terug. Bruine eiken, witte berken, dikke kastanjes, dunne dennen. Ze stonden gebroederlijk als voorbeeld naast elkaar en durfden elkaar zelfs aan te raken. Wat was deze diversiteit mooi. We zouden toch geen Siberische taiga willen met weinig variatie en verzuurde grond. Die maakte ons toch ook wat angstig.

Hier in Idink, terugdenkend aan de fijne dag op het landgoed geloofde Marij er weer in. Ze liep in de berm en haar voeten koelden wat af. Met een ferme pas liep ze richting Groot Nibbelink. Ze had plots weer zin in de sirenengang van 'nDrom en ze wist dat dit altijd de plek is waar je moet zoeken om terug te vinden.

draaiend en dansend
zinderend de beuk de eik
kust en omstrengelt

de eik zoent de berk
tangopassen naar de zon
ijken 's nachts de maan

met omhelzing beuk
denkt zichzelf hemel in
valt niets te vrezen

weerbarstig de bast
acacia met esdoorn
waarachtig gedicht

Hierboven het sirenengedicht 2017, een viertal haiku's geschreven door Hans Mellendijk, in het kader van een kunstproject voor de Kunstwandeldroute Hummelo, dat dit jaar tussen Pasen en Pinksteren te zien was op landgoed Enghuizen, in een installatie van de dichter samen met fotograaf/beeldend kunstenaar Marijke Schellekens. De op vier transparante panelen afgedrukte ineengestrengelde ongelijksoortige boomparen zijn nu tot 10 september te zien op landgoed Hackfort te Vorden.

Op 'nDrom 18 voorgedragen in de Sirenenlaan door Esther ten Have, Liesbeth Zegwaard, Rini Scholten en Anke Ferwerda en ingeleid door Mirjam Leyser.